

Vrijwillig de armoede in

FIDESCO

KATHOLIEKE ORGANISATIE
VOOR INTERNATIONALE
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Lieve familie, vrienden en kennissen,

Ik schrijf u op 21 mei en dit betekent dat ik bijna negen maanden in Colombia ben. De laatste keer dat u van mij hoorde was in april door middel van een korte update. Graag geef ik u in deze derde nieuwsbrief een uitgebreider verslag over mijn leven in Bogotá.

Protesten in Bogotá

In mijn tweede nieuwsbrief vertelde ik u over de protesten die eind 2019 plaatsvonden in de stad. Na de zomervakantie hebben de protestanten deze activiteit weer opgepakt wat erin resulteerde dat ik een nieuwe levenservaring rijker ben, namelijk: "Wat gebeurt er met me wanneer ik terechtkom in een wolk van traangas?" Kort gezegd: heel veel pijn in de ogen, keel en neus. Om dit te ervaren is het overigens niet noodzakelijk om dicht in de buurt van het protest te zijn want het gas verspreidt zich makkelijk en ver. Het was een kwestie van "verkeerde moment, verkeerde plaats" wat er voor heeft gezorgd dat voordat COVID-19 in Colombia uitbrak, ik al een mondkapje bij me droeg want je weet maar nooit.

Noodweer in San Luis

San Luis kreeg te maken met noodweer in de kleine drie weken die tussen het schrijven van mijn tweede nieuwsbrief en het sluiten van Oasis (in verband met COVID-19) vielen. De regen en (grote) hagelstenen kwamen met bakken uit de lucht wat voor veel overlast en schade heeft gezorgd. Veel mensen in de wijk hebben plastic golfplaten daken en het kostte de hagel weinig moeite om hier doorheen te komen. Dit zorgde ervoor dat er veel water in de huizen terecht kwam, waardoor sommige kamers onbewoonbaar werden en veel meubels doorweekt raakten. Daarnaast veranderden de straten in rivieren, dreven auto's weg en vielen er veel bomen om. Het noodweer zorgde ook bij Oasis voor gaten in het dak. Schade aan de huizen is normaliter al een zeer ongewenste situatie voor Colombianen die maanden – dan wel jaren – moeten sparen om bijvoorbeeld hun daken te laten repareren, maar al helemaal als je kort daarna maanden thuis moet blijven en een deel van je kleine huis onbewoonbaar is.

Estratos

In Bogotá is er sprake van een classificatiesysteem dat huizen classificeert op een schaal van 1 (laagst) t/m 6 (hoogste). De cijfers identificeren de waarde van gebouwen, niet de sociale status van de mensen die er wonen. Maar aangezien arme mensen in lage estrato wijken wonen en rijke mensen in hoge, is het eigenlijk wel min of meer een indicatie van de sociaal economische status. Zo'n 50 procent van de wijken in Bogotá valt onder estrato 1 en 2, dit geldt ook voor San Luis. In deze wijken is de kwaliteit van huizen slecht en zijn er weinig openbare voorzieningen. Het is hier tevens onveilig dan in andere wijken. Domitille en ik wonen in estrato 3.

ROMY SLOOT

BOGOTA, COLOMBIA

Veertigdagentijd

Ieder jaar bedenk ik voor mijzelf op wat voor manier ik de Veertigdagentijd kan vormgeven om extra stil te staan bij de periode voor Pasen. Dit jaar leek het mij van toegevoegde waarde om elke werkdag naar de H. Mis te gaan, voordat ik de bus naar Oasis nam. Dit betekende dat ik de H. Mis van 07:30 uur bijwoonde, maar ik had ook andere opties aangezien hier dagelijks op verschillende tijdstippen de Eucharistie gevierd wordt en er veel kerken zijn. Zo wordt er bijvoorbeeld op zondag in sommige kerken acht keer de H. Mis gevierd en zitten er op elk tijdstip vrij veel mensen in de kerk. De eerste dag waarop ik deze nieuwe gewoonte startte was natuurlijk Aswoensdag. Wat mij tijdens deze viering vooral opviel is dat er na afloop van de viering iemand met as op het altaar bleef staan en er de hele tijd mensen de kerk inliepen om even een as kruisje te halen en daarna de kerk weer verlieten. Het was een soort van "walk-through" askruisjesservice. Daarnaast viel me op dat Colombianen dit kruisje ook de hele dag op hun voorhoofd laten zitten.

Overstromingen in San Luis

Mattheüs 20: 17-28

Op 11 maart jl. – de dag voor mijn verjaardag – woonde ik de H. Mis bij en werd ik geraakt door het evangelie van die dag. In dit evangelie vraagt de moeder van de zonen van Zebedeüs aan Jezus of hij haar wil beloven dat haar zonen links en rechts van Hem mogen zitten in Zijn koninkrijk. Waarop Jezus antwoordde: “Jullie weten niet wat je vraagt. Kunnen jullie de beker drinken die ik zal moeten drinken?”. Wat ik voor mezelf interpreteer als “Kan ik en ben ik bereid om me te blijven inzetten voor rechtvaardigheid, gelijkheid en de missie van de kerk?”. In deze periode dacht ik veel na over mijn missie en kwam ik erachter dat kiezen voor een missie niet een eenmalige keuze is. Ik dacht: Deze keuze maak ik en mijn gedachten en gevoelens hierover zijn statisch, terwijl ik er hier in Colombia achter kom dat dit niet het geval is. De keuze voor mijn missie is een keuze die ik elke dag opnieuw moet maken. Die op sommige dagen heel gemakkelijk gaat en als een vanzelfsprekendheid voelt. Terwijl ik op andere dagen mezelf uit bed moet trekken om met frisse energie opnieuw een uitdaging aan te gaan. Waarbij momenteel mijn keuze natuurlijk extra op de proef gesteld wordt door de Coronacrisis.

Coronamaatregelen in Bogotá

Zoals u in mijn korte update heeft gelezen ging op 20 maart jl. de quarantaine in Bogotá in. Omdat eerder die week de scholen al op slot gingen, besloten we bij Oasis om ditzelfde te doen, wat ervoor zorgde dat ik vanaf 17 maart jl. thuis zat. Voordat de 100 besmettingen waren bereikt was vrijwel alles al gesloten in het land. Alleen voor boodschappen, medische zorg of noodgevallen mag je nog de straat op. Het is verplicht om overal een mondkapje te dragen (supermarkt, openbaar vervoer, etc.) en in sommige supermarkten wordt ook je temperatuur gemeten voordat je naar binnen mag. Daarnaast vliegt er zo nu en dan een helikopter over de stad waaruit iemand met een luidspreker roept dat je binnen moet blijven. Wanneer je ervoor kiest om je niet aan deze regels te houden riskeer je een boete ter hoogte van een Colombiaans maandsalaris of zelfs vier tot zes jaren cel!

Pico y género

Van 13 april tot 11 mei jl. werd er een extra regel ingesteld, namelijk de pico y género. Deze naam is afgeleid van pico y placa: een regel die slaat op de nummerborden van auto's en stelt dat wanneer je nummerbord eindigt met een “even nummer” je op “even data” in de stad mag rijden, en bij een oneven nummer is dit vice versa.

Het doel hiervan is dat er minder files zijn maar in werkelijkheid zijn er zoveel auto's in de stad dat normaliter het verkeer op alle dagen vaststaat. De uitwerking van pico y género was dat op de even data alleen vrouwen naar buiten mochten en op de oneven data alleen mannen. Wanneer ik op een oneven datum de supermarkt in wilde, werd ik hier dan ook weggestuurd. Er zijn ook delen in het land waar ze een pico y cédula instelden. De cédula is de Colombiaanse ID kaart en afhankelijk van het eindcijfer op je ID kaart werd bepaald op welke dag je naar buiten mocht.

Pasen

Pasen dit jaar was uiterst uniek omdat ik het nooit eerder op deze manier heb gevierd. Ik heb de vieringen van het Vaticaan gevolgd via YouTube en ik moet eerlijk zeggen dat ik het eigenlijk best mooi vond. Met name de meditatie tijdens de Kruisweg op Goede Vrijdag van personen die te maken hebben (gehad) met criminaliteit en/of het gevangenisleven (zelf of via een familielid) vond ik bijzonder indrukwekkend.

“Hoe overleef ik... ALLE dagen thuis?”

Toen ik las dat de heer Rutte sprak over de onmogelijkheid om mensen verplicht een weekend binnen te laten blijven want “dan word je gek” zag ik het als een persoonlijke uitdaging om hem ongelijk te bewijzen tijdens mijn vijf weken binnen. Daarnaast leek het me interessant om de quarantaine als sociaal experiment te zien om erachter te komen wat er met mij gebeurt op het moment dat ik maandenlang thuis moet blijven. Want die kans krijg ik (hopelijk) maar één keer in mijn leven.

Ik loop alleen maar rondjes

Om ervoor te zorgen dat ik na 11 weken thuis niet ook 11 kilo zwaarder ben, heb ik ervoor gekozen om mijn dagelijkse beweging vorm te geven door trap te lopen in de hal van het gebouw en door op de bovenste (derde) etage van het gebouw – waar een soort van lege, terras ruimte is (30 m²) – rondjes te lopen. In het begin van de quarantaine liep ik dagelijks tweemaal een halfuur. Hierbij was de enige afwisseling de trap op of af, en het rondje links- of rechtsom. Maar naarmate de quarantaine langer duurde, kwam het geregeld voor dat ik twee uur lang rondjes aan het lopen was, waarbij mijn record zelfs 2 uur en 40 minuten is. Dit alles om niet helemaal gek te worden van de hele dag in mijn appartement zitten, maar wellicht was het juist een teken dat ik gek aan het worden was. Had Rutte toch gelijk, wie weet. Gelukkig stelde de burgemees-

COLOMBIA

ROMY SLOOT

Met collega Lina en een jongere van Oasis

ter na vijf weken quarantaine een nieuwe regel in die ervoor zorgt dat ik nu tussen 06:00 uur en 10:00 uur ook naar buiten mag om te wandelen, hardlopen of te fietsen. Mits het binnen een straal van 1 kilometer om mijn huis is en met een mondkapje op.

Samen bidden

Vanaf het begin van de quarantaine hadden Domitille en ik met Nicolas en Marie-Adélaïde (het Franse Fidesco gezin in Bogotá) besloten om dagelijks verbonden met elkaar te zijn. We hebben dit vormgegeven door om de dag via telefonische verbinding de Rozenkrans te bidden en de andere dagen samen de H. Mis te vieren. Dinsdags, donderdags en zaterdag keken we via Facebook de H. Mis van de parochie, en op zondags organiseerden wij een misa domesticada. Hierbij waren we telefonisch verbonden, verdeelden we de lezingen en gebeden van de dag en verzorgde Domitille de muziek met zang en gitaar. Naarmate de quarantaine langer duurde werden er meer mensen toegevoegd aan deze telefonische "gebedsgroep" en werden de Facebook Missen ingeruild voor telefonische lectio divina; een manier van bijbel lezen waarbij je de tekst eerst zelf overweegt en daarna met anderen deelt wat je ervan vindt.

Contact met burens

Een leuke bijkomstigheid van de quarantaine is dat Domitille en ik onze burens hebben leren kennen. Zo mogen we gebruik maken van de tafeltennistafel van mijn buurman die op het terras staat. Dit is een leuke manier om samen te komen en daarnaast spelen we ook spelletjes. Het gebouw waarin ik woon bestaat uit vier appartementen. De bovenbuurman met zijn zoon, een gezin met twee kinderen, een ouder koppel en Domitille en ik. Tevens is dit natuurlijk voor mij een mooie gelegenheid om met Colombianen mijn Spaans te blijven oefenen.

Tafeltennissen op het terras van ons gebouw

Corona = kroon

Naast bovengenoemde bezigheden blijf ik ook bezig met de Spaanse taal. Omdat ik sinds november geen Spaanse les meer heb was het aan mij om voor mezelf een manier te ontwikkelen om te blijven leren. Ik voel me inmiddels weer een middelbare scholier omdat ik het overhoorprogramma WRTS aan het gebruiken ben voor het leren van woorden. Daarnaast kijk ik veel video's over de grammatica op YouTube, lees ik Spaanse boeken en kijk ik Spaanse films en series.

Impact COVID-19

De Coronacrisis heeft een grote impact op de Colombianen omdat de meesten van hen niet betaald worden als zij niet werken. Zoals u weet proberen we in San Luis hen te helpen door donaties te regelen en voedselpakketten uit te delen. De Colombiaanse Coronawetgeving is ook voor kinderen vrij streng, dit komt waarschijnlijk doordat de meerderheid van de Colombiaanse kinderen samenwoont met hun grootouder(s). Daarnaast is een groot deel van de informele economie (tijdelijk) verdwenen, zoals de verkoop van snacks in de bus door dak- en thuislozen. Dit treft met name de vele Venezolanen die gevlucht zijn uit Venezuela maar tijdens de crisis geen andere keuze hadden dan terug te gaan naar hun land. Velen van hen moesten dit lopend doen! Daarnaast zie ik tijdens mijn rondje buiten nu meer mensen op straat slapen en bedelen dan voor de crisis. U kunt dan ook wel nagaan dat deze rondjes me meer kosten dan de rondjes op het terras. Ik wil voorkomen dat ik het als normaal ga beschouwen dat als ik vijf minuten vanaf mijn appartement aan het lopen ben ik al drie mensen op straat zien liggen. Ik wil niet gevoelloos worden voor het lijden van mijn medemens en wegstijven wanneer zij mij om hulp vragen. Ik zie mensen alleen of gezinnen met bijvoorbeeld vier kleine kinderen (waarvan pasgeboren baby's) op straat zitten, en als er iets is wat ik voor hen kan betekenen dan doe ik dat graag. Al is het maar een pak luiers kopen of een paar peso's geven. Sommigen van hen moeten bijvoorbeeld dagelijks huur betalen en lopen op straat of bellen bij mensen aan om het bedrag bij elkaar te verzamelen (aangezien ze door de Coronacrisis niet mogen werken). Wanneer ze een dag niet betalen kan dit er meteen voor zorgen dat de deur van hun huis wordt geblokkeerd en ze niet meer naar binnen kunnen.

Repatriëring?

De afgelopen weken heb ik vaak de vraag vanuit Nederland gekregen of ik niet liever naar huis zou willen en of dit zou kunnen. Ik heb ervoor gekozen om dit niet te doen omdat ik ervan overtuigd ben dat dit de plek is waar ik nu moet zijn. Daarnaast heb ik het geluk dat een vriendin van mij hier van november tot maart jl. heeft gewoond

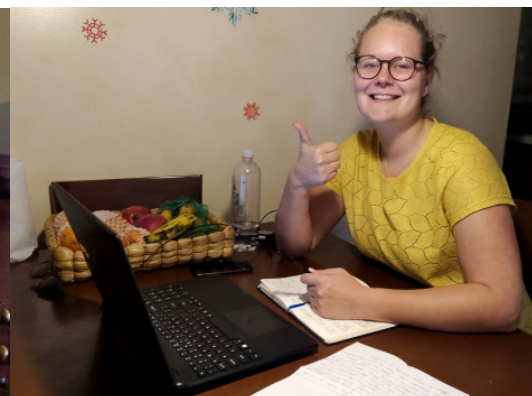
project manager

Lege straten in Bogotá door COVID-19

Ons gebedshoekje thuis

Thuis werken in verband met quarantaine

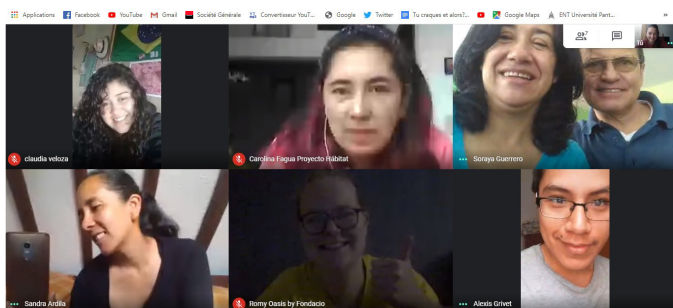
omdat haar vader de Nederlandse ambassadeur is. Enerzijds gaf dit mij de kans om met hen te kletsen over (leven in) Colombia, wat natuurlijk erg leuk was. Anderzijds zorgt deze korte link met de ambassade ervoor dat ik ervan overtuigd ben dat ik hulp kan regelen wanneer de nood hoog is.

Hartelijk dank!

Ik denk dat de afgelopen weken en maanden voor niemand fijn en normaal zijn geweest. Voor mij persoonlijk is het een kwestie van geduldig blijven, mijn zegeningen tellen en me vastbijten in de woorden van L.M. Montgomery, zij schrijft: "It's been my experience that you can nearly always enjoy things if you make up your mind firmly that you will.". Ik wil u nogmaals hartelijk danken voor de steun die u aan mij en mijn missie geeft. U bent erg belangrijk voor mij en ik zal voor u en uw gezondheid bidden. Voorlopig zit ik nog wel even thuis. De Colombiaanse Corona-aanpak geeft mij de indruk dat Oasis in juni en juli a.s. helaas ook nog niet écht open zal kunnen en in augustus a.s. misschien gedeeltelijk. We zullen het zien!

Hartelijk groeten,

Romy Sloot

Maandagochtend gemeenschapstijd met Oasis met behulp van videobellen

Wat is FIDESCO

FIDESCO (samengevoegd van Fides (Geloof) en Coöperatie) is een internationale katholieke organisatie die in 1981 door de Gemeenschap Emmanuel in Frankrijk is opgericht. Fidesco zendt professionals over de hele wereld uit om bij te dragen aan de volledige ontwikkeling van de bevolking. Fidesco werkt altijd samen met de lokale kerk om juist de lokale ontwikkeling door kleinschalige projecten te stimuleren. Fidesco heeft meer dan 1600 vrijwilligers uitgezonden, waarvan 24 Nederlanders. Na een voorbereidingstraject gaan de vrijwilligers twee jaar op missie. Fidesco is als Internationale vrijwilligersorganisatie geaccrediteerd bij het Franse Ministerie van Buitenlandse Zaken en is verder lid van verschillende NGO platforms. In Nederland is Fidesco erkend als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Giften zijn aftrekbaar van de belasting.

Hoe kunt u bijdragen?

Fidesco biedt u verschillende mogelijkheden om de missies van Nederlandse vrijwilligers of onze projecten financieel te ondersteunen. U kunt daarbij rekenen op onze discretie en verantwoording over de besteding. Steun ons via:

1) De antwoordcoupon

U dient deze volledig in te vullen en naar het hierop vermelde adres te sturen. Geef daarbij aan of het om een eenmalige donatie of om een periodieke overschrijving gaat.

2) Internet

Op de website www.fidesco.nl vindt u de mogelijkheid om via IDEal op veilige wijze online te doneren.

3) Per bank

U kunt het geld rechtstreeks overmaken op bankrekening NL53 ABNA 0566 0142 97 t.n.v. Stichting Fidesco Nederland te Venlo o.v.v. de desbetreffende vrijwilliger of project.

Wij verzoeken u vriendelijk uw naam en adres onder vermelding van de desbetreffende donatie te mailen naar info@fidesco.nl of te sturen aan Stichting Fidesco Nederland in Voorhout. U kunt daarbij aangeven of u de missieverslagen wenst te ontvangen. Nadat u een gift heeft gegeven, houden wij uw adres in ons adressenbestand, en zullen u twee keer per jaar extra op de hoogte houden van onze activiteiten. Als u dit niet wilt, kunt u zichzelf schriftelijk afmelden hiervoor.

Bij voorbaat dank, Johannes Witt

Voor informatie of sponsoring:
Rooseveltlaan 2
2215 NX Voorhout

tel.: 0852-731732
info@fidesco.nl
www.fidesco.nl